

Ledelsesberetning

Hellested Friskole og Børnehus april 2022

Skolens formål

Skolens formål er at drive friskole, fritidsordning, fribørnehave og frivuggestue ifølge skolens værdigrundlag og efter de til enhver tid gældende love og regler for friskoler, fribørnehaver og frivuggestuer.

Skolen og dens virke

Hellested Friskole og Børnehus består i dag af en skole, en SFO og en integreret daginstitution. Der går pt. 203 børn i skolen, 96 børn i SFOen og 61 børn i Børnehuset.

Året siden sidst

I mange henseender var 2021 på linje med året før et meget anderledes år set med skolebriller. Groft skitseret var det meste af foråret præget af restriktioner i forbindelse med corona og først tæt ved sommerferien blev skole, SFO og Børnehus mere normaliseret ift. disse. Denne normalisering fortsatte frem til start november, hvor vi igen blev underlagt skarpere restriktioner med stigende incidenstal. Symbolsk for de stigende restriktioner blev aflysningen af vores praksisk-musiske uger.

I denne grove skitse vil jeg se tilbage på et år, hvor det igen var svært at planlægge langt frem, da usikkerhed om gennemførelse af aktiviteter hele tiden lurede om hjørnet.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det at være en skole, en SFO og et børnehus, hvor restriktioner byder os og børnene, at de ikke kan færdes naturligt sammen og på tværs af klasser og grupper, er et set-up, som både har udfordret fællesskabet og den enkelte. Derfor var det også en enorm forløsning igen op til sommerferien at kunne være sammen på tværs af klasser, det var en længe ventet følelse af frihed, som ramte os og som jeg tror, ramte mange på tværs af landet.

3-dagesturen sidst i august var for os en oplevelse af noget længe savnet og utrolig tiltrængt i forhold til igen at kunne arbejde med det store fællesskab, som altid er det mest centrale for denne tur. Vi havde en oplevelse af, at såvel børnene som jer forældre tog del i denne glæde, sjældent har vi da set så meget frugt og så mange boller og kage blive bragt med, det var i nærmest alle henseender ren forkælelse. Selvom om selve turen for flere klasser var første gang, var det en fantastisk tur. Der er ingen tvivl om, at både børn og voksne er på i løbet af de tre dage og at alle naturligt er trætte ved hjemkomst, men trætheden dækker over et utal af oplevelser store som små og ikke mindst en dyrkelse af relationerne os alle imellem, som er med til at kitte os sammen igennem skoleåret.

På grund af restriktioner i forbindelse med corona var vores ekskursionskonto nærmest ikke blevet rørt i 2020 og første halvår af 2021, men da vi på mange måder vejrede morgenluft op til sommeren 2021, besluttede bestyrelsen at give hver klasse, SFO og Børnehus særskilte midler til at komme ud af huset resten af året. Det var midler, som fik mange ben at gå på, ture i teater, til sagnlandet i Lejre og mange andre større eller mindre destinationer blev besøgt. Disse ture krydret med udskudte Tivoliture for skolepatrulje og legepatrulje, samt ikke mindst at det blev til studieture for to klasser i efteråret vidner for mig om det store ønske og fortrængte behov for at komme ud og se verden, som corona indtil da havde trukket håndbremsen for. Jeg ved godt, at studieturene for 8. og 9. klasse ikke gik til udlandet, som vi normalt gør, men da vi allerede i det begyndende efterår kunne se en ny smittebølge langsomt starte rundt i Europa, besluttede vi at gennemføre turene inden for landet grænser. Jeg havde selv den udsøgte fornøjelse at være inviteret med på 9. klasses studietur og sjældent har jeg hygget mig så meget, samtidig med, at Århus faktisk er en ret spændende og fed by at være gæst i. Uanset at det blev indenlandske destinationer, er jeg ikke i tvivl om, at klasserne havde nogle fantastiske dage, som har været værdifulde for dem og deres fællesskab.

Der skal ikke være tvivl om, at aflysningen midt i de praksis-musiske uger i november var noget af en mavepuster. Først og fremmest var det, fordi energien i den første uge simpelthen bare var så god og det at skulle trække lærerne sammen fredag eftermiddag med det budskab, at vi igen skulle tilbage til en klasse- og gruppeopdelt hverdag, var helt igennem forfærdelig. I bakspejlet var det jo bare begyndelsen på en lang periode med gevaldig øget smittetal kulminerende her i år op til vinterferien med måske nogle af de mest udfordrende uger i skolens historie med en meget høj andel af smittede såvel børn som voksne. Der tilbage i november

var der dog i væsentlige drøftelser af, om vi kunne genoptage de praksisk-musiske uger, hvilket vi jo i dag godt kan se, var den rigtige beslutning ikke at gå efter. Uanset hvordan vi vender og drejer det, må jeg også konstatere, at ingen af os forventede, at smittetallene ville stige så meget, som vi så dem gøre og at det ville fylde så meget med hjemsendelse af skolebørn op til jul og et markant fodaftryk på hele vores verden frem til især vinterferien i år. Udfordringerne har helt sikkert været til at få øje på, men alligevel har jeg en klar oplevelse af, at både personalet, I som forældre og os og børnene i mange henseender er kommet hinanden et skridt nærmere, selvom det har været på en svær baggrund. Der er helt sikkert et efterspil til corona ikke mindst menneskeligt, som vi er i proces med at samle op, men der er også positive aspekter, som vi har lært. Her tænker jeg ikke mindst på betydningen af at kunne være sammen.

Jeg vil i denne anledning have lov at rose vores personale på tværs af huset, de har, synes jeg, gået til de mange udfordringer både 2020, 2021 og 2022 indtil nu har budt på, med en evne til at stå sammen og lede efter de gode løsninger for jeres børn. Det har bestemt ikke været let, men jeg ser nu styrker, som vi kan bygge videre på, ligesom vi også på personalesiden i fællesskab har fokus på at støtte såvel den enkelte som fællesskabet os imellem ved at adressere de mange forandringer, som vi har været en del af og de spor, som de har sat i os. Lysten til at komme videre er helt sikkert til at få øje på.

Både på den korte og længere bane er der dog fortsat utilsigtede ting at forholde sig til. Når vi nu samtidig her i begyndelsen af 2022 er vidne til en krig i Ukraine og derved igen krig på det europæiske kontinent, så er der flere afledte tråde, som kræver opmærksomhed og som ikke lader sig let løse. I forhold til personale og ikke mindst rekrutteringen af personale, så oplevede især under corona, at det blev sværere at finde interesserede og egnede kandidater. Vi kan se på både det pædagogiske område og på lærernes område, at det er tendens, der fortsætter og som forventelig vil præge markedet en rum tid frem. I alle sammenhænge jeg sidder i, kan jeg konstatere, at fortællingen om, at der er mangel på hænder og at rekruttering af nye er rigtig svært, er en fortælling, der går igen. Vi ser det også her, hvilket har vores fokus både i forhold til strategien for rekruttering og i forsøget på at fastholde medarbejdere. Jeg må dog konstatere, at når der er mangel på kvalificeret hænder i et marked, så er muligheden for mobilitet på jobmarkedet for den enkelte også maksimal, hvorfor vi som andre skoler og daginstitutioner, der ligger væk fra storbyerne, står i en konkurrencesituation i personalespørgsmål, som

vi ikke har været vidne til før. Man kan sige det enkelt, den der søger et job inden for vores branche og vil jeg tilføje mange andre brancher, har væsentlig flere valgmuligheder end for bare få år siden.

I forhold til nu konkret konflikten i Ukraine, så er det en konflikt, der trækker spor tilbage i 2021 og som sammen med corona har medført et øget niveau af omkostninger i første omgang i forhold til flere forbrugsvarer, men også særligt for os øgede udgifter til især varme. I 2021 så vi næsten en fordobling af udgifterne til varme og her i begyndelsen af 2022 ser denne stigning endnu mere markant ud. Det er en stigning, som det er svært at budgettere sig ud af, da stigningerne er så store, så vi kan risikere at måtte se dem som et decideret tab. Vi håber naturligvis på, at der i alle henseender kan opnås en form for fred i Ukraine og at verden igen kan stabilisere sig, men indtil da er der meget, der tyder på, at vi på flere områder, der kan påvirke os økonomisk, kan have svært ved at spå om den eksakte udvikling. Dette gælder også udsigten til, at der måske kan komme et behov at tage imod ukrainske flygtninge og deres børn i såvel Børnehus som skole. Det er en opgave, som vi vil møde og indgå i på bedste vis, men som naturligvis vil kræve noget af alle. For nu afventer vi konkrete udspil på området.

Det er således afslutningsvis ikke corona, der præger vores hver dag, men i stedet er det krigen i Ukraine og dens afstikkere, som på den store bane fylder en del. Hverdagen har dog sin berettigelse og her arbejder vi med og for fællesskabet, som vi til stadighed tror på, er det rigtige fundament for alt det, som børnene lærer undervejs i deres udvikling her på stedet. Ønsket om en mere stabil hverdag er markant og vi håber, at tiden herfra vil lette både konflikten i Ukraine og behovet for igen at fokusere i samme omfang på corona. Håbet er, at vi kan bevare fokus på at lave god skole, god SFO og god tid i børnehuset, så vores børn kan få luft for de bekymringer, som også rammer dem.

Keld Andreasen

Skoleleder